

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 192/2020-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. mája 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 35 C 22/2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, sťažnostná argumentácia a návrh rozhodnutia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej uvádza, že namieta „porušenie ústavných práv čl. 12 ods. 1, ods. 4/právo na spravodlivý súdny proces, práva

na priedahy v súdnom konaní, nepríslušnosť súdu, nedošlo k prejednaniu podstaty veci“ postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 35 C 22/2018.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka na okresnom súde podala proti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaná“) zastúpenej jej matkou návrh na „zrušenie darovacej zmluvy č. v Notárskeho úradu N 5/13, NZ 4430/2013, NCRIS 4546/213 z 11. februára 2013 v Galante bytu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]“. Po zaplatení súdneho poplatku bola sťažovateľka 11. septembra 2018 predvolaná na výsluch. Okresný súd ju 27. septembra 2018 písomne „odporúchal“ na úrad práce a sociálnych vecí. Sťažovateľka bola znovu predvolaná na výsluch na okresnom súde na 10. december 2018. Námietku nepríslušnosti okresného súdu podala sťažovateľka 7. decembra 2018. Okresný súd ju 7. januára 2019 vyzval na úpravu petitu, pretože sa v ňom nerieši povaha nehnuteľností po zrušení darovacej zmluvy. Úpravu zaslala okresnému súde 7. februára 2019.

2.1 Uznesením č. k. 35 C 22/2018-97 z 11. marca 2019 okresný súd odmietol návrh sťažovateľky. Uznesenie jej bolo doručené 1. apríla 2019 a 15. apríla 2019 požiadala o predĺženie lehoty na podanie odvolania. Odvolanie doplnila 5. augusta 2019 na výzvu uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) z 24. júna 2019. Krajský súd uznesením č. k. 24 Co 113/2019-339 z 1. októbra 2019 odmietol odvolanie sťažovateľky. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28. októbra 2019. Sťažovateľka podala 26. novembra 2019 dovolanie na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) podľa „§ 458 ods. 2“. Generálna prokuratúra 20. januára 2020 „Zrušenie darovacej zmluvy“ odložila bez prijatia opatrenia, o čom sťažovateľku upovedomila 31. januára 2020.

3. Sťažovateľka v záhlaví svojej ústavnej sťažnosti namieta porušenie čl. 12 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a dvoch slovne označených práv (právo na spravodlivý proces, priedahy v súdnom konaní) aj nepríslušnosť súdu a skutočnosť, že nedošlo k prejednaniu podstaty veci okresným súdom ani krajským súdom.

4. Sťažovateľka navrhla vynesenie rozsudku, že boli porušené jej ústavné práva na spravodlivý súdny proces na okresnom súde, boli spôsobené priet'ahy v súdnom konaní, ktoré zapríčinili predaj bytu napriek zákazu nakladania s nehnuteľnosťou, a preto je [REDACTED] (matka žalovanej) povinná v plnom rozsahu finančne vyplatiť hodnotu daru – bytu [REDACTED] do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

5. Napokon sťažovateľka uviedla, že 28. októbra 2018 podala na okresnom súde návrh na vydanie predbežného opatrenia nakladania s nehnuteľnosťou „*Zrušenie darovacej zmluvy*“, [REDACTED], notárska zápisnica č. N5/2013, NZ 4430/2013, NCRIS 4548/2013. Okresný súd uznesením č. k. 28 C 35/2018-5 z 9. novembra 2018 odmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Na odvolanie sťažovateľky krajský súd uznesením č. k. 11 Co 37/2019-33 z 5. marca 2019 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Toto uznesenie sťažovateľke úmyselne nebolo doručené tak, aby sa nemohla dovolať na Najvyššom súde Slovenskej republiky (fikcia doručenia). Neobmedzene sa tak konalo (matka žalovanej) v predaji bytu 28. júna 2019. Dôkazom o tom je poštový oznam okresného súdu z 8. apríla 2019.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. V súlade s čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je

s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

9.1 Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

9.2 Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

9.3 Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

9.4 Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

9.5 V súlade s § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

12. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k obom označeným právam v zásade identické (IV. ÚS 147/08).

13. Z ústavného vymedzenia postavenia a kompetencií všeobecných súdov a ústavného súdu v Slovenskej republike (princíp subsidiarity) vyplýva, že ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. V zásade preto nie je oprávnený posudzovať správnosť skutkových a právnych názorov všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu (obdobne napr. III. ÚS 78/07, IV. ÚS 27/2010). Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010).

14. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať sťažnosť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci alebo jeho rozhodnutím nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. O zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide preto vtedy, ak pri jej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. rozhodnutia I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07, IV. ÚS 27/2010).

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

15. Ústavný súd na úvod konštatuje, že podanie sťažovateľky je možné podľa obsahu posúdiť ako ústavnú sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 42 ods. 2 písm. f), § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľky obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123 zákona o ústavnom súde), či ju podala oprávnená osoba (§ 122 zákona o ústavnom súde) v zákonnej lehote (§ 124 zákona o ústavnom súde), či nie je neprípustná (§ 55 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Ústavná sťažnosť neobsahuje všeobecnú náležitosť návrhu na začatie konania, a to zrozumiteľný petit (presné označenie, čoho sa sťažovateľka domáha) s nadviazaním na osobitné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 123 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu návrhu, predovšetkým zo slovného vymedzenia námietok

sťažovateľky, vyvodil, že sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z druhej časti petitu ústavný súd ustálil, že sťažovateľka sa domáha aj uloženia povinnosti matke žalovanej zaplatiť jej bližšie nevyčíslenú hodnotu uvedeného daru. V časti, v ktorej sťažovateľka označila porušenie práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4 ústavy, konštatuje ústavný súd, že z obsahu podania sa nedá vyvodiť žiadna vecná súvislosť označeného skutkového stavu s označenými článkami ústavy.

17. Sťažovateľka nie je zastúpená právnym zástupcom z radov advokátov a nepožiadala o jeho ustanovenie. Namieste by mohol preto byť postup podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyzvaním sťažovateľky na doplnenie odstrániteľných nedostatkov podania. Zistené nedostatky sa však netýkajú len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale bol zistený aj nedostatok odôvodnenia ústavnej sťažnosti vo vzťahu k označeným právam, čo je nedostatok esenciálnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 102/2019). Napriek tomu ústavný súd neodmietol návrh na začatie konania podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde. Za určitých okolností totiž môžu prevážiť hľadiská procesnej efektívnosti a rýchlosti konania a ústavný súd rozhodne o podanej sťažnosti aj bez odstránenia nedostatkov podania. Je tomu tak v prípade, keď ústavný súd dospeje k záveru, že ani doplnenie sťažnosti by za žiadnych okolností nebolo spôsobilé privodiť sťažovateľovi úspech pri predbežnom prerokovaní jeho sťažnosti.

III.1 K namietanému porušeniu práva sťažovateľky podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru konaním okresného súdu

18. Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne, t. j. na princípe subsidiarity.

19. Z podstaty princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť, a preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

20. Súčasťou ustálenej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu, a preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a pred tým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

21. V predmetnom súdnom spore mohla sťažovateľka proti uzneseniu okresného súdu č. k. 35 C 22/2018-97 z 11. marca 2019 podať odvolanie (čo aj využila), o ktorom bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd. Práve v tomto odvolaní mohla a mala namietať a odôvodniť konkrétne porušenia práva na spravodlivý proces. Ak tam uviedla len všeobecné tvrdenie o porušení tohto práva, pripravila sa tak vlastným pričinením o možnosť preskúmania svojich námietok krajským súdom. Krajský súd svoju právomoc rozhodnúť o jej odvolaní uplatnil po výzve na doplnenie náležitostí odvolania a po vyhovení jej žiadosti o predĺženie lehoty. Výsledkom bolo odmietnutie odvolania sťažovateľky pre nemožnosť zistenia, v čom považuje uznesenie alebo postup súdu prvej inštancie za nesprávne. Právomoc krajského súdu v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu.

22. Z uvedeného dôvodu ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky v časti, ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu, odmietol podľa § 132 ods. 1 v spojení s § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

III.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu

23. Sťažovateľka namieta, že postupom okresného súdu v napadnutom civilnom sporovom konaní došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

24. Civilné sporové konanie bolo naposledy vedené pred okresným súdom, ktorý vykonával procesné úkony nespočívajúce v rozhodovacej činnosti. Doručoval len uznesenie krajského súdu o odmietnutí odvolania sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu o odmietnutí jej podaní. Uznesenie krajského súdu č. k. 24 Co 113/2019-339 z 1. októbra 2019 nadobudlo právoplatnosť 28. októbra 2019. Ústavná sťažnosť sťažovateľky však bola ústavnému súdu doručená 5. marca 2020, pričom na poštovú prepravu bola daná 29. februára 2020.

25. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď ústavná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom krajského súdu, ústavný súd ústavnú sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú.

26. V nadväznosti na uvedený právny názor ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv

sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto ústavná sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06). Táto prax ústavného súdu bola odobrená aj Európskym súdom pre ľudské práva vo viacerých konaniach vedených proti Slovenskej republike (napr. Obluk proti Slovensku z 28. 6. 2016 k sťažnosti č. 65302/11, bod 61, resp. Mazurek proti Slovensku z 3. 3. 2009 k sťažnosti č. 16970/05).

27. Z uvedeného vyplýva, že v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu, teda 5. marca 2020, už okresný súd (a následne ani krajský súd) nemohol byť porušovateľom označeného základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru. Vo veci bolo už právoplatne rozhodnuté a sťažovateľka bola vyrozumená o výsledku konania doručením rozhodnutia o jej odvolaní. Zásah do označených práv v čase podania ústavnej sťažnosti už netrval, nebol aktuálny. Bol totiž už nastolený stav právnej istoty v tom zmysle, že v civilnom spore nedôjde k rozhodnutiu o uplatnenom nároku sťažovateľky.

28. Na tomto základe ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.3 K zostávajúcej časti ústavnej sťažnosti

29. Sťažovateľka sa vo zvyšnej časti formulovaného petitu domáha uloženia povinnosti matke maloletej žalovanej v plnom rozsahu finančne vyplatiť hodnotu daru – bytu do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

30. V tejto časti sa sťažovateľka domáha rozhodnutia, na vydanie ktorého ústavný súd zjavne nemá právomoc. Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných veciach, teda prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci

v civilnom procese [§ 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“)]. Okresné sudy konajú a rozhodujú ako sudy prvého stupňa v občianskoprávných veciach, ak predpisy o konaní pred súdmi neustanovujú inak (§ 6 ods. 1 zákona o súdoch). Podľa čl. 1 základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.

31. Z uvedeného dôvodu ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 132 ods. 1 v spojení s § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu